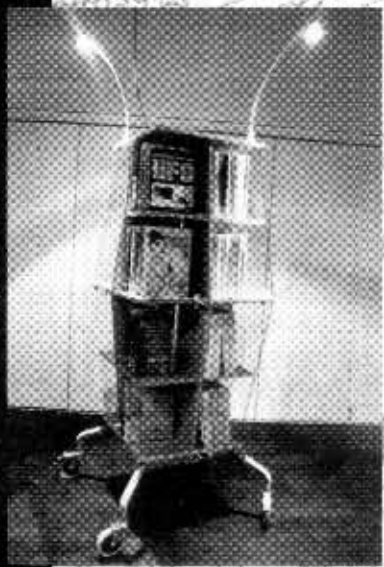
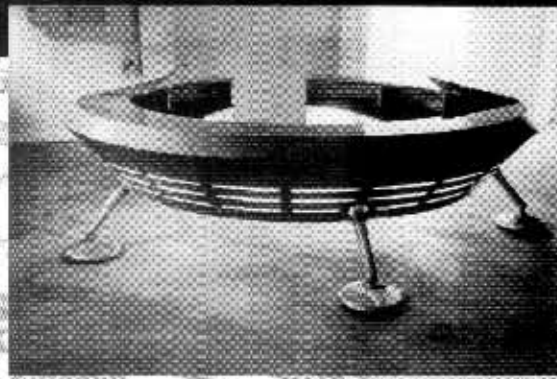

-Hei, Kristiina, mä olen nyt Tukholmassa. AJATTELIN TEHDÄ JUTUN SUN KIRJASTOSTA ...Sä meet töihin kymmeneksi? EN MÄKÄÄN SIELLÄ SITÄ AIKAISEMMIN OO ...Missä Serieteket muuten on? KOCKSGATAN 11, SÖDERISSÄ, T-BANALLA MEDBORGARPLATSENI-LE, SIHTÄ GÖTGATANIA ETELÄÄN ... OK, nähdään kohta.

SERIETEKET

Tukholman pikkuinen sarjakuvakirjasto tekee töitä tosissaan

Kivi Larmola

Kirjaston hoitaja, Kristiina Kolchmainen pitää kokousta, kirjastossa on kaikki vähän kesken mutta on selvää, että paikasta tulee tyylikä. Lentävän lautasen mallinen Valvomon vastaanottopöytä hallitsee huonetta, sarjakuva-albumit on pakattu pyöriviin vihreisiin sci-fi-räkkitorneihin, niitä on yllättävän vähän. Kulemma 60 prosenttia materiaalista on ulkona lainassa. Valtaosa on ranskalaisen kielialueen vakiosarjakuvaa, kuten luonnollista onkin, mutta joukossa on myös melkoisia helmiä. Ruotsalaista sarjakuvaa on laajalti. Suomalaisista on "Lisää krampeja ja nyrjähdyskiä", "Jasso rypee riemussa", pari Pystys-albumia ja Heikki Jokisen toimittama "Joonas, sarjakuvantekijä". Kämmenenleveyden verran, siis. Myös Pradoa ja Königiä on suomeksi, heitä kun ei juurikaan ole ruotsinnettu.

Käsikirjasto on kohtuullisen kattava, sieltä löytyy niin Dreamland Japan, Seriekatalogen, The Comic Book, Superheroes - the modern mythology, Sandmanit, Maus I&II kuin Modesty Blaisetin ... Perussarjakuvaa ja yleisimmät hakuteokset, siis. Historia-osastosta löytyy Al Cappia, Elzie Segaria, Chick Youngia... Sarjakuvat on luokiteltu 17 pääryhmään kuten antologioihin, koottuihin sarjoihin, lastensarjoihin, dekkareihin, uskuntoon, satiiriin jne.

Nurkassa Dagens Nyheterin leike mainostaa Angoulêmen pohjoismaa-näyttelyä, sen alle on levitely Angoulêmen vierassalkku ja kaikki salkussa olleet paperit huolellisesti Serieteket-leimalla varustettuina. Vieressä olevasta ovesta pääsee takahuoneeseen, jossa on kansimuveja odottavat uutuudet ja lehtikokoelma, hyllyillä mappi mappin jälkeen erimaalaisia sarjakuvaa-alan lehtiä, joita ei lainata ulos. Pitkä patkä Soile Kaukorannan kokoelmaa on päätyntä tänne, loput ovat Tukholman yliopiston kirjastolta.

Eteisessä on Franquinin muistona näyttely, hyllyyn on aseteltu albumeita näyttely ja katosta roikkuu pahvisia marsupilameita ja pahvipikoja. Esillä on myös Franquinin muistoalbumi. Kolmanteen pystyhyllyyn on koottu Tenavat-näyttely.

-Ai, sun kokous loppu? Mitenkäs tän kirjaston rahoitus on järjestetty?

-Kyseltekö sä nauhalle jo? No, jos mä kerron tän pitkän tarinan ly-

hyesti. Tätä asiaa on ajettu jo monta vuotta Tukholman kaupunginkirjaston kanssa, siitä lähtien kun Kööpenhamina sai sarjakuvakirjaston, vuonna 93. Silloinhan kaikki Pohjoismaiset kirjastoihmiset innostui, että heille myös. Sitten viime vuoden budjettiin me saatiin 700 000 kruunua nuoriin ja lähiöalucihin kohdistuvaa kulttuurityötä varten. Osa rahoituksesta tulee siis kunnalta. Sitten me saadaan rahaa Kulturkanalilta, joka on kulttuurityöntekijöiden työllistämiprojekti. Mä oon itse semmoinen työllistetty, ja esimerkiksi Odd tässä ... Saanko esitellä: Odd, Kivi ... on yks tällaisesta nuorten työllisyysprojektista, meillä on kymmenen työtöntä nuorta täällä. Odd on esimerkiksi tehnyt tällaisen vanhennuksen valokuvasta, joka esittää Prattia lapsena. Corto-installaatioonsa.

Meillä on yhdessä tän viereisen työpajaan, Portlandian, ja Södermalmin työvoimatoimiston kanssa tällainen Ungdomsprojekt, Portlandiassa työskentelee kuusi nuorta ja mulla neljä, ne otetaan aina puoliksi vuo-

Tätä asiaa on ajettu jo monta vuotta Tukholman kaupunginkirjaston kanssa, siitä lähtien kun Kööpenhamina sai sarjakuvakirjaston, vuonna 93.

deksi kerrallaan. Niillä on sarjakuvakoulu täällä sunnuntaisin, SerieSkolan, ja ne tekee kaikenlaista muuta, multimediaa, julisteita, erilaisia projekteja. Esbjörn Jorsäter tässä voi kertoa siitä enemmän. Esbjörn...?

-Joo, sarjakuvakoulu on sunnuntaisin, sinne otetaan pääsykokeen perusteella, oppilaat piirtävät kotona ja tulevat sitten hakemaan neuvoja. Me järjestämme myös etäopetusta kauempana asuville. Sitten täällä on multimediakursseja ja storyboardkursseja. Vaikka avasimme vasta äskettäin, ovat ihmiset löytäneet tänne ihan mukavasti. Ja ihan niinkuin Suomenkin sarjakuvakursseilla, lopuksi tehdään lehti. Tänne voi kyllä hakeutua toteuttamaan muunkinlaisia ideoita, kuin vain sarjakuvaa. Vaikkapa animaatiota tai Internet-sivun.

Kiitos, Esbjörn. Miten musta tuntuu, että noi tekee enemmän kaikkea

muuta kuin sarjakuvaa, Kristiina?

-No, he ovat yksityinen firma. Mä teen yhteistyötä vain heidän sarjakuvakoulunsa kanssa, meilläkin on piirustusiltoja. Meillä on vähän yrityskulttuuriristiriitää, koska he ovat tulosvastuullinen yritys, vaikka apurahalla pyörivätkin ja apuraha toisaalta myönnetään vain meille molemmille yhdessä, kollektiivina. Ja jos meidän kirjasto toimisi samalla tavoin, kuin muut kirjastot, meidän budjetin pitäisi olla vähän yli kolme miljoonaa kruunua, kun se nyt on 1 300 000. Siihen hintaan me tehdään kuitenkin töitä kolmen miljoonan edestä.

Oli hienoa, kun mä palasin Angoulêmesta, mun ensimmäinen tehtävä oli juosta ostamaan Alvgland-silta kymmenen kassia kirjoja. Hyllyssä ei ollut jäljellä kirjan kirjaa, kun lukaan ei ollut voinut ostaa sisään mitään niinä puolenatoista viikkona, jotka olin matkalla. Tiistaina kävin ostamassa kolme lisää jokaista Sandmania, kun meidän kahdet kappaleet on aina lainassa. Ja Mauseja vois olla vaikka 20 ja ne olis kaikki ulkona.

Aika lailla mun omat suosikkini on yhtä paljon suomeksi kuin ruotsiksi, jopa jotain Corto Maltesea on täällä julkaistu häpeällisen vähän. Mutta tanskahan se tässä vaiheessa on vielä mukavin kieli lukea sarjakuvia. Olisi hienoa, jos esittelemällä laatusarjakuvia täällä loisi painetta niiden julkaisemiseenkin Ruotsissa. Meidän yleisö on vielä toistaiseksi aika miesvoittoista, ja niillä on alussa tietysti kova testaminen päällä, mitä minä pidän mistäkin sarjakuvasta ... Niinkuin mä muka ostaisin tänne vain omia suosikkejani. Ei sillä tavalla voi tehdä.

Tämä on kuitenkin yleinen kirjasto, eikä mikään arkisto. Multa kysytään, mitä mä teen, jos jotain häviää? No, sitten mä ostan uusia. Se on kirjaston peruspierre, tämän pitää olla paikka, josta pystytään levittämään sarjakuvaa ihmisille luettavaksi. Mun elämäni kolme asiaa ovat teatteri, elokuvat ja sarjakuvat, niin että tämä on mulle luonteva paikka, koska mua on aina kiinnostanut enemmän kuva kuin teksti. Silloin olen onnistunut, jos tästä tulee keidas sarjakuvasta kiinnostuneille. ○